

**JUST
MANUEL
CASERO
2017**
llibreria 22

VEREDICTE 37è PREMI DE NOVEL·LA CURTA JUST M. CASERO

Reunit el jurat del **37è Premi de Novel·la Curta Just M. Casero**, convocat per la **Llibreria 22**, format per Mita Casacuberta, Josep M. Fonalleras, Imma Merino, Vicenç Pagès, Eva Vázquez i Jordi Gispert, com a secretari sense vot, després de considerar les 33 obres presentades s'ajusten a les bases, el jurat en una primera votació, valora les següents obres:

Lliçó d'anatomia, de Carles Lapuente; **Alguns ocells muts**, d'Òscar Palazón Ferré; Pa de peus, (pseudònim); **La ciutat del mar**, de Ramon Masdeu Andreu; **Salabor**, de Martí Marí (pseudònim); **Busco company de pis zombi**, de Jordi Sanromà i Nart; **Ratafia supernova**, de Jordi Casals i Merchán; **Carrer Vermeer**, de Garb Bóreas (pseudònim); **Amb els vells hostes**, de Carlos Palans (pseudònim); **Temps de Rock'n'Roll**, de Martí Gascó (pseudònim); **La coquesa**, de Jaume Aubanell; **Els romanents ~~o brevíssima relació d'heretges~~**, de John Ball (pseudònim).

En una segona votació, passen les següents obres:

Lliçó d'anatomia, de Carles Lapuente; **Alguns ocells muts**, d'Òscar Palazón Ferré; Pa de peus, (pseudònim); **Busco company de pis zombi**, de Jordi Sanromà i Nart; **Ratafia supernova**, de Jordi Casals i Merchán; **Amb els vells hostes**, de Carlos Palans (pseudònim); **Els romanents ~~o brevíssima relació d'heretges~~**, de John Ball (pseudònim).

En una tercera votació, passen les següents obres:

Lliçó d'anatomia, de Carles Lapuente; **Alguns ocells muts**, d'Òscar Palazón Ferré; **Els romanents ~~o brevíssima relació d'heretges~~**, de John Ball (pseudònim).

Finalment i per majoria queda **guanyadora del 37è Premi de Novel·la Curta Just M. Casero** l'obra **Els romanents ~~o brevíssima relació d'heretges~~**, de John Ball ((pseudònim)¹ i queda finalista l'obra **Lliçó d'anatomia**, de Carles Lapuente.

¹John Ball, és pseudònim de Víctor García Tur.

Valoracions del jurat del 36è Premi Just M. Casero

El jurat del **Premi Just Manuel Casero**, en la seva 37a edició, ha volgut destacar la qualitat de molts dels textos presentats.

Sobre l'obra guanyadora, ***Els romanents e brevíssima relació d'heretges*** el jurat ha comentat:

“Els romanents e brevíssima relació d'heretges és una novel·la on la combinació de tres veus conforma una història d'ideals perduts i d'obsessions juvenils, amb un rerefons històric que relliga el relat amb diverses heretgies de l'Edat Mitjana. Una mare, que conviu amb P, el pare, i amb F, el fill, en una urbanització, observa, descriu i analitza les dèries del noi, cada vegada més estrambòtiques, cada cop més radicals, a partir de l'evolució de l'adolescent de 17 anys i del que escriu en un diari personal.

La parella, que de joves anhelaven 'el nostre lloc al món', amb els anys s'han acabat conformant 'amb què el teu lloc sigui una caseta tranquil·la on sentir-te protegit de tot, aïllat'. La tercera veu, que funciona com un codi on anar a desxifrar el comportament de F és una hàbil reconstrucció de fragments de l'assaig 'The Pursuit of the Millennium: Revolutionary Millenarians and Mystical Anarchists of the Middle Ages', de Norman Cohn. L'autor recupera un text clàssic sobre el misticisme medieval i, amb una notable capacitat de síntesi i reconstrucció, el fa servir de contrapunt a la deriva del fill adolescent.

*La intel·ligència de la construcció i el matisat sentit de l'humor fan que **Els romanents e brevíssima relació d'heretges** sigui una peça singular, atractiva, amb gran domini dels diversos tipus de llenguatge, de les veus narratives.*

Tot plegat, per descriure una persistent, irresistible, caiguda als inferns de l'adolescent mil·lenarista que arrossega, amb ell, a tota una colla de 'romanents'. És a dir, els que encara romanen (els que hi són) i els que representen un residu (de la societat).

Una obra que ens parla del present amb excursos al passat que li dóna forma. Que ens parla de conflictes entre pares i fills. De les il·lusions perdudes. De les derives radicals. Dels (no) llocs on anar.”

De l'obra finalista, **Lliçó d'anatomia**, el jurat explica:

"Lliçó d'anatomia, de Carles Lapuente, és el llarg soliloqui d'un escriptor sofisticat i culte, però al mateix temps rondinaire i maniàtic, que aspira a ser literalment Thomas Bernhard.

*Tot el relat se sosté en aquesta veu que es busca a si mateixa recreant un pensament en cercles, a través de la qual assistim a reflexions sobre la literatura, l'art, la música o l'esnobisme cultural. En el to a vegades malhumorat del mateix Bernhard, però sobretot tremendament verbós i deambulatori com que el que posava en joc Gabriel Josipovici a Moo Pak, **Lliçó d'anatomia**, que pren com a centre del raonament la famosa autòpsia del cervell d'un ajusticiat pintada per Rembrandt, fa un pas més desdoblant a estones la veu per assumir la de l'amic i mentor al qual adreça de fet el discurs. Subjugant i desconcertant alhora, la novel·la no fa sinó mostrar en viu els conflictes d'identitat, els dubtes i les giragonses que condueixen a la construcció d'una veu pròpia."*

El primer premi està dotat amb 2.200 €, una escultura de **Glòria Bosch**, i la publicació de l'obra a l'**Editorial Empúries**. El segon premi té una dotació de 600 € i la **Llibreria 22** es reserva l'autorització i condicions per la publicació de l'obra durant un any.

L'obra guanyadora del **37è Premi de Novel·la Curta Just M. Casero, Els romanents o brevíssima relació d'heretges**, de **Víctor García Tur**, serà publicada a primers de l'any vinent a l'**Editorial Empúries**.

Víctor García Tur (Barcelona, 1981) va guanyar el Premi Documenta amb un recull de contes, *Twistanschauung* (Empúries, 2009) i, amb la novel·la *Els ocells* (Empúries, 2016), va obtenir el Premi Marian Vayreda 2015. D'altres relats seus han estat inclosos a *Veus de la nova narrativa catalana* (Empúries, 2010), *Black Pulp Box* (Aristas Martínez, 2012), *Els caus secrets* (Editorial Moll, 2013) o *Riplay* (Adriana Hidalgo Editora, 2015). En col·laboració amb Emily McBride, ha publicat *Misanderstunding* (New Niu Press, 2014) i *Afterword* (2015).

Girona 30 d'octubre de 2017